



ΦΡΑΓΜΑ ΠΛΑΣΤΗΡΑ

Ταχυδρομικά κατεβλήθησαν

# NEBROPOLI

ΜΗΝΙΑΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΕΣΣΗΝΙΚΟΛΙΤΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

Σατωβριανδου 29 104 31 ΑΘΗΝΑ 5240.673



ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1985

ΑΡ. ΦΤΑΛΟΥ 92

Πρώτος Διευθυντής  
ΓΙΑΝ. Δ. ΠΑΥΖΑΝΟΣ

ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ  
ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

## ΟΜΑΔΙΚΟΣ ΑΜΠΕΛΩΝΑΣ - Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ Του Γεωπόνου Κ. Τσιλιώνη

Στη «Νεβρόπολη» του Αυγούστου δημοσιεύθηκαν τα κύρια σημεία του κανονισμού ΕΟΚ 895) 85 που αναφέρεται στην αναδιάρθρωση των αμπελώνων.

Προκειμένου αυτά τα σημεία να γίνουν πιο κατανοητά από τους αμπελουργούς, της περιοχής

με ότι με τον κανονισμό ΕΟΚ 1208)84 απαγορεύθηκε από 1ης Μαΐου 1984 μέχρι 31 Αυγούστου 1990 η δημιουργία νέων φυτειών αμπελιού στα δέκα κράτη — μέλη της ΕΟΚ.

Επιτρέπεται το ξεριζώμα και η επαναφύτευση αμπελιών μετά από

της έκτασης που θα ξεριζωθεί (επιτρέπεται όμως η δημιουργία νέων φυτειών αμπελιού όταν αυτές εγκαθίστανται στα πλαίσια μέτρων αναδάσμου), οι δε ποικιλίες που θα χρησιμοποιηθούν θα είναι πάντοτε οι συνιστώμενες ή επιτρεπόμενες.



Αποψη συνεταιριστικού αμπελώνα με οινοποιείο στο κέντρο.

μας (Μεσσηνικόλα, Μοσχότου, Μορφουβουνίου), θα προσπαθήσω να δώσω μερικές διευκρινήσεις και να αναφερθώ στις προοπτικές που διαφράφονται για τη δημιουργία ομαδικών αμπελώνων στις 3 Κοινοότητες.

Κατ' αρχή θα πρέπει να ξέρου

αδεια που θα χορηγείται από τη Δ)ση Γεωργίας στους ενδιαφερόμενους, ύστερα από αίτησή τους, η οποία πρέπει να υποβληθεί απαραίτητα πριν ξεριζωθεί το παλιό αμπέλι.

Η έκταση που θα φυτευθεί δεν επιτρέπεται να είναι μεγαλύτερη

Για μας οι ουνιστώμενες ποικιλίες είναι:

α) Μαύρο Μεσσηνικόλα, β) Λημνιώ, γ) Μπατίκι, δ) Ροδίτης και οι επιτρεπόμενες:

α) Σενζώ, β) Μοσχάτο Αμβούργου, γ) Σέρκα, δ) Καπερνέ Σωβινιόν, ε) Σιράχ και στ) Καρινιάν.

Η άδεια ανασύστασης αποτελεί απαραίτητο δικαιολογητικό για τη χορήγηση άδειας προμηθείας αντιφυλλοξερικών κλημάτων, ισχύει για μια 10ετία από το ξεριζώμα και η επαναφύτευση είναι δυνατή:

— Στην αμέσως μετά το ξεριζώμα φυτευτική περίοδο, εφ' όσον η φύτευση θα γίνει σε διαφορετικό αγροτεμάχιο.

— Μετά παρέλευση δύο (2) τουλάχιστον ετών από την ημερομηνία που θα ξεριζωθεί η παλιά γυντεία εφ' όσον η φύτευση γίνει στο ίδιο αγροτεμάχιο, εκτός αν μετά από το ξεριζώμα γίνει νηματοδοκτονία (ριξουμε δηλ. στο έδαφος κάποιο ειδικό φάρμακο,

## ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ ΣΤΑ ΑΝΩΤΑΤΑ ΚΑΙ ΑΝΩΤΕΡΑ ΕΚΠ/ΓΑ ΙΔΡΥΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΜΟΡΦΟΒΟΥΝΙ

Πολλές επιτυχίες είχε και εφέτος το Μορφουβούνι, στα ανώτατα και ανώτερα εκπαιδευτικά ιδρύματα της χώρας.

Πέρασαν οι παρακάτω:

- 1) Σκούφης Θωμάς του Ευαγγέλου Παιδαγ. Ακαδημία Μυτιλήνης.
- 2) Κωνσταντίνου Γεώργιος του Λάμπρου Παιδαγωγική Ακαδημία Πατρών.
- 3) Κωνσταντίνου Κων)νος του Λάμπρου ΤΕΙ Μεσολογγίου.
- 4) Μπαλά Νικολέτα του Ευριπίδη Παιδ. Ακαδημία Λαρίσης.
- 5) Σταμογιώργος Γεώργιος του Ηλία Πάντειο Αθηνών.
- 6) Σανιδά Μαίρη του Ηλία Αγ

γλική Φιλολογία Θεο)νίκης.

7) Βαλταδώρου Αγαπούλα του Βασιλείου Νηπιαγωγών Πατρών.

8) Βαλταδώρου Άννα — Μαρία του Βασιλείου Παιδ. Ακαδημία Πειραιά.

9) Τσιαντή Νατάσα του Αποστόλου Σχολή Νηπιαγωγών Καρδίτσας.

10) Μπούρδας Δημήτριος του Γεωργίου Οικονομικό Αθηνών.

11) Σκούφης Λάμπρος του Βασιλείου Πάντειο Αθηνών.

12) Πολυδεύκης Κατοίκος Σχολή ΤΕΙ Πάτρας.

13) Νάνος Δημ. του Φώτη Λογιστική Θεο)νίκης.

## Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Εύχεται σε όλους του Χωριανούς και φίλους ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

### Για τους πελαργούς

Τι θέλεις Αγγελε να σε γράψω για τους πελαργούς αφού εδώ μαζί μεγαλώσαμε, και δεν μπορώ εγώ να σε γράψω περισσότερα. Εκείνο που ξέρουμε λοιπόν είναι ότι οι πελαργοί (τα λελέκια) που τα λέμε εδώ, προπολεμικά γέμιζαν τη Νεβρόπολη και μειώθηκαν στο ελάχιστο μετά την κατασκευή της Λίμνης Πλαστήρα. Ολοι μας θυμόμαστε τον λέλεκα με το κουδούνι που πέραγε πάνω μας όταν θερίζαμε ή μαζεύαμε τα χορτάρια, και όλοι μας αφήναμε τη δουλειά για να τον παρακολουθήσουμε. Η ιστορία του ήταν ότι κάποιο φθινόπωρο ήταν κακορίζικος, και δεν πέταξε μαζί με τα άλλα, και έμεινε στην Κοινότητα του Φράγκου, όπου κάποιος τον είχε στο κοτέτσι του μαζί με τις κότες, που του κρέμασε και ένα μικρό κουδούνάκι (προβατοκουδούνιο), αυτός κατά τον χειμώνα ανάρρωσε και την Άνοιξη, κάποιο πρωινό, τόσκασε για την Νεβρόπολη. Με τον καιρό το σώμα του κουδουνιού τον έφαγε τον λαιμό, και κάπου εκεί στη βρύση του Ρακά, τον βρήκαν ψόφιο. Καλύτερα την έβγαλε εκείνος που Εξεχειμώνα ζε στο πατάρι της Νέας αγοράς, στην Καρδίτσα, φιλοξενούμενος απ' τους φαράδες, που όλοι τον πρόσεχαν και τον πετούσαν από

κάτω ψάρια, τα οποία έπιανε στον αέρα. Εδώ στο χωριό μας όταν επιστρέψαμε, ύστερα από τον εμφύλιο πόλεμο, κατά το '50 φτιάσαμε τον τρούλο της εκκλησίας με ψευδάργυρο, και τον λυμπίστηκε ένα ζευγάρι από λελέκια και πάλευε να φτιάσει τη φωλιά του, πλην όμως τα υλικά που έφεραν γλιστρούσαν και έπετα. Πάλεψαν ένα περίπου μήνα, οπότε αποφασίσαμε και βάλαμε πάνω στον τρούλο ένα στεφάνι, τότε δεν τολμούσαν να καθήσουν ούτε πάνω στον σταυρό του τρούλου, αλλά πήγαν στον κάμφο, και έφεραν μια κομπανία από 15—20 πελαργούς, και όλοι τους τριγύριζαν γύρω στον τρούλλο τελικά ένα από αυτά κάθισε πάνω στα σταυρά, και λίγο — λίγο Εεθάρεφαν και έμεινε το ζευγάρι που ήταν πρώτα. Συνέχισαν να έρχονται αρκετά χρόνια, τελικά ένα από τα δύο δεν γύρισε την Άνοιξη και το άλλο αφού κάθισε 1—2 μήνες έφυγε, και δεν Εεναήλθε. Ο τρούλος όμως σάπισε από τη φωλιά και χρειάστηκε να τον Εεναφτιάσουμε απ' την αρχή.

Φέτος δύο μόνο λελέκια παρουσιάστηκαν στο Πετράλωνο για κάμποσο καιρό, αυτά για τα λελέκια — πελαργούς.

Π.Π.

## ΒΙΒΛΙΑ ΑΞΙΑΣ 30 ΕΚ. ΠΡΟΣΦΕΡΟΝΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ ΣΕ ΜΑΘΗΤΕΣ ΑΠΟ ΕΚΔΟΤΗ

### Αξιόπενη πρωτοβουλία του Γ. Λαδιά

Βιβλία αξίας τριάντα εκατομμυρίων δραχμών προσφέρονται δωρεάν στους μαθητές και τις μαθήτριες όλης της χώρας ηλικίας μέχρι 10 ετών από την εκδοτική επιχείρηση «Λαδιάς και Σία» (Ισπικράτους 22).

«Αυτή η ενέργεια» είπε ο εκδότης κ. Γεωργ. Λαδιάς «αποσκο

πεί στο να παραδειγματισθούν οι συνάδελφοί μου εκδότες καθώς και οι τεχνικοί να διαθέσουν τα βιβλία τους σε μειωμένες τιμές». Ηδη, η επιχείρηση θα ζητήσει από τους διευθυντές των Σχολείων όλης της χώρας τα ονόματα των μαθητών στους οποίους θα στείλει τα βιβλία.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στη σελίδα 3

# ΣΤΗΛΗ ΑΓΩΓΗΣ ΠΑΙΔΙΟΥ

Του Απ. Κατοίκου

## ΣΧΟΛΙΚΗ ΗΛΙΚΙΑ

Το παιδί διανύει τώρα τη σχολική του ηλικία. Πρέπει πρώτα—πρώτα να Εξορίσουμε τι μπορούμε να περιμένουμε από το σχολείο για τη διάπλαση των παιδιών μας, ώστε να ρυθμίσουμε και τη δική μας στάση στη διάρκεια της σχολικής τους φοίτησης.

Το σημερινό σχολείο δυστυχώς δε δίνει παρά μια πολύ μικρή σημασία σ' αυτό που ονομάζουμε αγωγή των παιδιών, δηλαδή στη μεθοδική καλλιέργεια των συναισθημάτων και των κλίσεων τους, που θα βοηθήσει την καλή κοινωνική συμπεριφορά τους. Το σχολείο μέχρι σήμερα έχει σαν έργο του να «διδάσκει», να συντελεί στην απόκτηση γνώσεων, που θα βοηθήσουν το παιδί «πρακτικά» και επαγγελματικά στη ζωή. Και μεις οι ίδιοι έχουμε σχεδόν πιστέψει, πως αυτός είναι ο αποκλειστικός του ρόλος. Και όταν τύχει κάποιος δάσκαλος να θέλει να εφαρμόσει και κάποιες παιδαγωγικές μεθόδους με αντιλήψεις έξω από τις καθιερωμένες, που δίνει σημασία σε ζωντανές μελέτες, που συνδυάζει τη διδασκαλία του με έρευνες, με ζωντανά παραδείγματα με επισκέψεις σε χώρους δουλειάς και μόρφωσης πλατύτερης, με σχολικούς περιπάτους, τότε μπορεί να διαμαρτυρηθούμε πως το παιδί μας χάνει τον καιρό του λέγοντας ότι στέλνουμε το παιδί στο σχολείο «για να μάθει γράμματα» και όχι για να διασκεδάσει. Είναι επιδοκιμάζουμε οι ίδιοι αυτό που λέμε «παραγέμισμα» από γνώσεις, χωρίς να μας νοιάζει αν το παιδί μας κρίνει σωστά τα πράγματα, αν καταλαβαίνει την ουσία αυτών που διαβάζει, αν συλλογιέται όπως πρέπει τα οικογενειακά και κοινωνικά συμβάντα, αν καλλιεργεί τις βασικές και ουσιαστικές αρετές και ιδιότητες που καταξιώνουν τη ζωή. Για όλα αυτά καθόλου δε νοιαζόμαστε. Και ύστερα παραπονιόμαστε πως δε σκέφτεται αρκετά, πως είναι άβουλο και απερισκεπτό. Συχνά το καταλαβαίνουμε ότι κάτι δε λειτουργεί σωστά, μα είναι αργά για να επανορθώσουμε. Μ' αυτά που λέμε δεν καταδικάζουμε τη μάθηση. Απεναντίας πρέπει να την ευχόμαστε και να την επιδιώκουμε, αλλά με την προϋπόθεση ότι θα είναι στην υπηρεσία της προσωπικότητας αλλά και στην υπηρεσία της κοινότητας, του κοινωνικού συνόλου και όχι κερδοσκοπικό μέσο της ζωής και της εργασίας. Η γνώση και η πείρα πρέπει να συνδυάζονται με την ηθική και κοινωνική διάπλαση, πράγμα που δεν πετυχαίνεται με το «παραγέμισμα» από «Ξερέ» και τυποποιημένες γνώσεις, που συνήθως γίνονται καταπιεστικό και τυραννικό. Ή, θα πείτε, φταίει το σύστημα. Ένα σύστημα που επιβάλλει και απαιτεί απ' το μαθητή αυτό το «μπουκάκι» από γνώσεις. Οπωσδήποτε, ναι. Φταίει το σύστημα. Ένα σύστημα, που εδώ στον τόπο μας χρόνια και χρόνια, αναπαράγει μια «σχολαστική» μέθοδο, που είναι μια συσώρευση από κανόνες που χαρακτηρίζονται σαν επιστημονικοί, ενώ τις πιο πολλές φορές είναι αναποτελεσματικοί και δημιουργούν στο παιδί το αίσθημα για τη μελέτη και συχνά

την αντιπάθεια και το μίσος ενάντια στο σχολείο και στο βιβλίο. Και αυτά ακριβώς αποτελούν την πιστοποίηση για μια χρεωκοπημένη παιδεία και μια καταδικασμένη μέθοδο αγωγής και μάθησης. Δεν αναφερόμαστε εδώ στο τι πρέπει να γίνει από πλευράς πολιτείας και υπεύθυνων φορέων. Μόνο ευκαιριακά θα επισημάνουμε ότι χρειάζεται ριζική αναμόρφωση και αναδιάρθρωση προς την κατεύθυνση αυτή. Αναμόρφωση και αλλαγή κανόνων και μεθόδων διδασκαλίας και αγωγής, με στόχο την εξυπηρέτηση των πολλών, του κοινωνικού συνόλου και όχι την αναπαραγωγή του παρακμασμένου συστήματος που υπηρετεί τους λίγους και τις προνομιούχες κοινωνικές τάξεις.

Ένα άλλο πρόβλημα που αντι-

μετωπίζουν πολλοί γονείς με τα παιδιά τους, είναι τα εξωσχολικά αναγνώσματα. Πολλά παιδιά παραδίδονται με πραγματικό πάθος στη μελέτη εξωσχολικών βιβλίων και βέβαια τις περισσότερες φορές σε βάρος των μαθημάτων του σχολείου. Και αν μεν τα βιβλία που διαβάσουν είναι προσαρμοσμένα στο πνεύμα τους, ικανά να τα ηθικοποιήσουν και να τα εμνεύσουν γενναίο φρόνημα, το κακό από την παραμέληση των μαθητικών καθηκόντων τους είναι περιορισμένο. Όταν όμως πρόκειται για έντυπα με στρεβλωτικό περιεχόμενο που τροφοδοτεί μόνο αυτό το λαιμαργο πάθος των παιδιών και σκεπτεσθαι επίδραση σ' αυτά, τότε το κακό είναι πολύ μεγαλύτερο. Και ΕΞ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στη σελίδα 3

## Πολιτιστικό του Χωριού

Του Γιάννη Παϊζάνου

Από αυτή την εποχή, νωρίς πριν πλησιάσει το καλοκαίρι, ολοι οι Σύλλογοι προγραμματίζουν κάποια αξιόλογη καλλιτεχνική παρουσίαση στο χωριό ανάλογα με τις δυνάμεις τους.

Στο παρελθόν ανεβάσαμε στο χωριό 3 φορές το Θεοκό Θεάτρο και μια συναυλία, που άφησαν εποχή, ικανοποιώντας όλους μ' ένα σύμβολικό εισιτήριο σε ενίσχυση των όσων διαθέσαμε.

Νωρίς φέτος καταφέραμε να πετύχουμε χρηματοδότηση από την υπηρεσία Νέας Γενιάς του Υπουργ. Πολιτισμού για το σκοπό αυτό.

Πρώτη σκέψη μας ήταν το δικό μας θέατρο, το Θεοκό, που 3 φορές διασκεδάσε τους συγχωριανούς μας.

Δυστυχώς, τα χρήματα που μας ζήτησε (250.000 δρχ.) ήταν αδύνατο να καλυφθούν, γι' αυτό και τους στερηθήκαμε φέτος.

Ευτυχώς, η Γιορτή του Κρασιού με το πλούσιο μουσικοχορευτικό πρόγραμμά της και την καλύτερη οργανωμένη παρουσίαση της, έδωσε μια πιο καλή από πέραι διασκέδαση, μα διαφορετική αυτής που προσφέρει το Θέατρο.

Το χωριό μας είχε παράδοση προπολεμική. Αγρότες, τεχνίτες, μαθητές και φοιτητές, με τοπικό θέατρο, διασκεδάσαν τους χωριανούς μας κατ' επανάληψη. Με τις εισπράξεις του θεάτρου τους έγινε το Ηρώο.

Οι μακαρίτες Χαρίλ, Λαδιάς, Θωμάς Α. Τσαγανός, Ανδρ. Βαϊόπουλος, Γιάννης Μιλήτης (της Ξένης), Θανάσης Παπαϊωάννου (Μπίρκος), Κίτσος Παπαϊωάννου και άλλοι είχαν χαρίσει ευχάριστες στιγμές στους συγχωριανούς μας.

Αυτοί φύγαν και ήταν όλοι τους Μεσσηνικοίτες. Λέτε να στέρεψε το ταλέντο με το χαμό τους;

Όχι. Υπάρχει και μάλιστα βελτιωμένο. Μας το λέει ο Γιώργος Κρανιάς στο προηγούμενο φύλλο. Εξ άλλου, η Νατάσα και ο Νίκος του Αλκη Ζούκα, απόφοιτοι και οι δύο της Σχολής του Εθνικού Θεάτρου και με σπουδές στο εξωτερικό μπορούν να αποτελέσουν

το προζύμι.

Καλλιτέχνης, από πατέρα θυροσδέψη, που ποτέ δεν πρόδωσε την καταγωγή του, έλεγε στους μαθητές του.

«Μην αρνηθείτε να εμφανισθείτε σε λαϊκά θέατρα. Δεν υπάρχει τιμητικότερο πράγμα από το να παίζεις για το λαό».

Το θέατρο σκεπτεσθαι ευεργετική επίδραση πάνω στην κοινωνία, με την προσφορά σ' αυτή των αληθειών, των ελπίδων και της πίστης, που περιμένει.

Ένα θέατρο αληθινό του λαού. Ένα θέατρο απλό και δυνατό που θα παίζεται στα χωριά, όπου η φυσική δύναμη του ταλέντου, η δημιουργική δύναμη της καρδιάς, η νεαρή φαντασία των ολότελων νέων πληθυσμών μας απαλλάσσουν από τα υλικά μέσα, τα μαγευτικά σκηνικά και τα πολυτελή κοστούμια, στοιχεία που χωρίς αυτά, οι αδύναμοι δραματοποιοί δεν μπορούν να κάνουν θήμα.

Κάπως έτσι περιέγραψε τις εντυπώσεις του ο φίλος Βάιος Τσούλας μιλώντας για κάποια παράσταση που παρουσίασε ο αξιόλογος τοπικός Σύλλογος των Βουνεσιωτών του Βόλου.

Μα και ο Χριστόφορος Σχισιάς, δεν έβρισκε λόγια πέραι να παινέσει το ηγαίο ταλέντο και την σκληρή δουλειά που κατέβαλαν τα παιδιά του Αγ. Γεωργίου, με την πρωτοβουλία και καθοδήγηση του άξιου καθηγητή κ. Ρήγα.

Μα και τ' άλλα τοπικά θέατρα του Παληόκαστρου της Ματαργκάς του Κέδρου κ.ά. είμαι βέβαιος πως είναι φυτώρια ηγώνων χαράς.

Οι νέοι του Συλλόγου του χωριού σαν πρώτο θήμα πρέπει απ' νωρίς να εξασφαλίσουν κάποια παρουσίαση, κάποιο από τα εξαιρετικά αυτά Τοπικά Θέατρα.

Ο Επιμορφωτικός Σύλλογος του χωριού μας, τί λέει για ένα ανάλογο στόχο; Το θέατρο του χωριού είναι παιδί της δημοκρατίας. Ατσάλωστε λοιπόν την νεανική σας φαντασία, το όποιο ταλέντο σας, το ανεξάντλητο νεανικό σας κέφι και προχωρείστε. Μεις, θα είμαστε στο πλευρό σας.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΪΖΑΝΟΣ

# Το Ρόϊσσμα στην Καρδίτσα

Πριν τον πόλεμο, αλλά και μετέπειτα, οι νέοι του χωριού μας μόλις έφταναν τα 14—15 χρόνια της ηλικίας τους, «ροϊάζονταν» από τους πατεράδες τους, τακτοποιούνταν σε δουλειά δηλαδή στα μαγαζιά (ταβέρνες κυρίως) της Καρδίτσας.

Σήμερα δημοσιεύουμε σχετικό απόσπασμα από τα «απομνημονεύματα» του Κώστα Βλάτσιου. Τα απομνημονεύματα τού Κώστα Βλάτσιου, είναι ένα ζωντανό κείμενο εβδομήντα σελίδων που δεν μπορεί βέβαια να δημοσιευθεί ολόκληρο. Ετσι θα πάρουμε διάφορες ενότητες και θα τις δημοσιεύουμε σαν αυτοτελή κείμενα.

Η σύνταξη της εφημερίδας μας ευχαριστεί θερμά τον συγχωριανό μας για την εμπιστοσύνη που μας έδειξε στέλνοντάς μας την ιστορία της ζωής του.

## ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΜΟΥ ΧΡΟΝΙΑ

Γεννήθηκα στο Μεσσηνικόλα της Καρδίτσας το 1908. Οι γονείς μου τίμιοι, φιλήσοχοι κι εργατικοί. Ο πατέρας μου λεγόταν Μπαλάφας, αλλά επειδή είχε υιοθετηθεί από μικρός από τον Κωνσταντή Βλάτσιο, πήρε το επίθετο Βλάτσιος. Η δε μητέρα μου ήταν από το παραπλησίον χωριό Βλάσδου. Ο πατέρας μου έκανε με τη πρώτη γυναίκα (4) τέσσερα αγόρια και με τη δεύτερη πέντε (5) τρία κορίτσια και δύο αγόρια. Εμείς τα 3 πρώτα παιδιά αφού τελειώσαμε το ελληνικό σχολείο τότε σχολαρχείο αναγκαστήκαμε να σκερπίσουμε τιδεις κακείσε, γιατί με τη δεύτερη γυναίκα γενήκαμε μεγάλη οικογένεια και το πρόβλημα της ζωής ήταν κάπως δύσκολο. Το 1922 που έγινε η καταστροφή της μικράς Ασίας ήρθε στην Καρδίτσα σαν πρόσφυγας με την οικογένειά μου κι ένας αδελφός του πατέρα μου ο οποίος ήταν εγκαταστημένος από μικρό παιδί στη Σμύρνη. Όταν ήρθαν στην Καρδίτσα Εκκλησιασμένοι και Εξριζωμένοι από την μεγάλη καταστροφή δεν είχαν πού την κεφαλή κλίνουν. Με την βοήθεια όμως της δικής μας άνοιξαν μια ταβέρνα και τους προμηθεύσαμε ούζα και κρασιά εμείς, και επειδή είχαν έλλειψη από προσωπικό μέστειλε ο πατέρας μου να τους βοηθήσω. Με τα φημισμένα κρασιά Μεσσηνικόλα και με την εργατικότητα τους δεν άργησαν να το πάρουν απάνω τους, και έκαναν χρυσές δουλειές.

Εγώ, σε ηλικία 14 χρονών είχα πάρει το βάπτισμα του λαντζέρη! Η δουλειά όμως για μένα ήταν κοπιαστική και δύσκολη. Το χειμώνα έκανε πολύ κρύο, τα χέρια μου είχαν ηρησεί. Κοιμόμουν στο πατάρι στρωματσάδα και τα σκεπάσματα πολύ λίγα. Ο ύπνος ήταν λίγος. Απ' τις πέντε το πρωί ως τις δώδεκα τα μεσάνυχτα, δουλειά. Υστερα από λίγο παιρό ήρθε σαν από μηχανής Θεός ο Μαστρογιαννίτης και μ' απόλαξε. Ο Μαστρογιαννίτης ήταν γαμπρός απ' αδερφή του Κώστα Βασαρδάνη. Είχε ένα μαγαζί από γυαλικά και νεωτερισμοί, είχε ακόμα και διάφορα όργανα. Κλαρίνα, κιθάρες, βιολιά και μαντολίνα. Εκεί έμαθα να παίζω μαντολίνο όταν ήμουν νέος. Την καλοσύνη του Μαστρογιαννίτη δε βρήκα λόγια να την περιγράψω. Αυτός δεν ήταν ούτε αφεντικό, ούτε εργοδότης ήταν ο πραγματικός και ο πνευματικός πατέρας

μου. Ποτέ δεν ήθελε να τον πιασαρνούω. «κύριε Δημητράκη». Να με λές Δημητράκη, μούλεγε, ήταν το χαϊδευτικό του όνομα. Με είχε στο σπίτι του σχεδόν οικότροφο και δεν με ξεχώριζε από τα παιδιά του. Μ' έστελνε στο νυχτερινό γυμνάσιο και σε φροντιστήριο να μάθω λογιστικά. Κάποτε σ' ένα γράμμα μου, τού γράφα: Στον πατέρα μου οφείλω το ζειν, στο διδάσκαλό μου το ευζειν. Τον τελευταίο καιρό παραθεριζε στη Νεράιδα της Νευρόπολης σε ηλικία 92 χρονών πήγαμε οικογενειακώς με τη γυναίκα μου και το γιο μου, που είχε έρθει από την Αμερική να τον χαιρετίσουμε. Όταν με είδε, από συγκίνηση άρχισε να κλαίει, και λέει στο γιο μου: Τον πατέρα σου τον πήρα από μικρό παιδί και τον έκανα παλληκάρι. Στο μαγαζί του κάθησα πέντε ολόκληρα χρόνια, από το 1923 ως το 1928 κ' έφυγα όταν κήκε το μαγαζί. Θα γράψω και λίγα για το κάψιμο του μαγαζιού. Το 1927 ήρθε από τα Τρίκαλα, ένας έμπορος υφανμάτων και νοίκιασε ένα μαγαζί το οποίο ήταν κολλητό με το δικό μας. Έβαλε περίπου 200 χιλιάδες εμπόρευμα και από την πρώτη στιγμή άρχισε να τ' ασφαλίσει σε διάφορες ασφαλιστικές εταιρίες, όπου το ποσό της ασφάλειας είχε φτάσει τις 600 χιλιάδες. (Την εποχή εκείνη ήταν και η επιδημία των πυρκαγιών) εγώ τότε ύποπτο είχα υποπεφτεί και είπα στο Μαστρογιαννίτη να αυξήσει κι εκείνος την ασφάλεια γιατί ο Αδαμάκος δεν είχε καλό σκοπό. Πράγματι, είχε βάσει ακόμα 100 χιλιάδες και τις έκανε 200 χιλιάδες. Ένα βράδυ, αφού έλειψα το μαγαζί πήγα στο διπλανό καφενείο να περάσω λίγο την ώρα μου. Κει που καθόμουν ακούω έξω, φωνές, πιστολιές, καμπάνες και μεγάλο κακό. Βγαίνω έξω και βλέπω να καίγονται δυο μαγαζιά, ένα του Αδαμάκου κι ένα το δικό μας. Τρέχω τις βάσεις το κλειδί στην πόρτα ν' ανοίξω όμως όπως έμαθα εκ των υστέρων εισέπραξε όλη την ασφάλεια κι έγινε Λούης. Τότε αναγκάστηκα και πήγα στο Βόλο. Βρήκα το γιατρό το Βλάτσιο και με τοποθέτησε στο Τελωνείο. Είχα διαβάσει αρκετά το δασμολόγιο κι έγινα ένας άριστος φοροτεχνικός υπάλληλος. Ο δε τελώνης ήταν Ξετρελαμένος. Υστερα από λίγα καιρό επιστρατεύτηκα στο Σύνταγμα τηλεγραφητών στο Ρουφ. Πριν φύγω μούπε ο Τελώνης: Όταν απολυθείς νάρθεις πάλι εδώ και σε δυο τρία χρόνια θα σε κάνω τελώνη.

Εσείς,  
έστείλατε  
την συνδρομή σας;

# Ομαδικός Αμπελώνας η μεγάλη ευκαιρία

ΣΥΝΕΧΕΙΑ από τη σελίδα 1

το οποίο καταστρέφει τα πολύ μικρά σκουληκάκια (νηματώδεις) που ζουν στις ρίζες του αμπελιού και μεταδίδουν την ίωση του μολευματικού εκφυλισμού, το δασυκόμπιασμα όπως όλοι το ξέρουμε) οπότε συντομεύεται το παραπάνω χρονικό διάστημα.

Αυτά ισχύουν για όποιον θέλει να ξεριζώσει ένα παλιό αμπέλι και να φυτεύσει το ίδιο ή ίση έκταση σε άλλο τεμάχιο φυτεύοντας τις συνιστώμενες ή επιτρεπόμενες ποικιλίες που αναφέραμε παραπάνω, χωρίς βέβαια να δίνονται κάποια οικονομική ενίσχυση.

Ας έρθουμε όμως τώρα στο Κανονισμό 895)85 για να δούμε τα κίνητρα που δίνονται και με ποιές προϋποθέσεις για την αναδιάρθρωση των αμπελιών με τελικό σκοπό τη βελτίωση της αμπελοοικονομικής παραγωγής.

Η αναδιάρθρωση θα γίνει είτε με ξεριζώμα και επαναφύτευση στο ίδιο ή άλλο αγροτεμάχιο, είτε με επανεμβολισμό. Το πρόγραμμα είναι 10ετούς διάρκειας μετά την ημερομηνία έγκρισης και δεν πρέπει να οδηγήσει σε αύξηση των εκτάσεων των αμπελώνων.

### Περιορισμοί:

α. Στις ποικιλίες. Το φύτευμα των αναδιάρθρωμένων αμπελιών πρέπει να γίνει ΜΟΝΟ με τις συνιστώμενες ποικιλίες (Μαύρο Μεσενικόλα, Λημνιώ, Μπατίκι, Ροδίτης).

β. Στην έκταση. Η αναδιάρθρωση μπορεί να γίνει σε ελάχιστη έκταση.

— 25 στρέμματα όταν είναι ατομική.

— 10 στρέμματα σε ενιαίο αμπελοτεμάχιο όταν είναι ομαδική και συγκεντρώνει τρεις τουλάχιστον αμπελουργούς.

— 100 στρέμματα σε ενιαίο αμπελοτεμάχιο όταν είναι συλλογική και συγκεντρώνει τουλάχιστον δέκα πέντε αμπελουργούς.

### Ενισχύσεις:

α. «Ενίσχυση αναδιάρθρωσης», σ' όλους όσους ενταχθούν στο πρόγραμμα και είναι 250 Ευρωπαϊκές Λογιστικές Μονάδες (Ε.Λ.Μ.) ανά στρέμμα κατ' ανώτατο όριο (1 Ε.Λ.Μ. είναι περίπου 102 δραχμές).

β. «Συμπληρωματική Πριμοδότηση», χορηγείται μόνο σ' όσους είναι γεωργοί κατά κύριο επάγγελμα, για την απώλεια του εισοδήματος από το ξεριζώμα των αμπελιών. Η πριμοδότηση αυτή είναι για 4 χρόνια και συνολικά φθάνει 100—200 Ε.Λ.Μ. ανά στρέμμα ανάλογα με την απόδοση του αμπελιού που θα ξεριζωθεί.

Η συμπληρωματική αυτή πριμοδότηση μπορεί να αυξηθεί (προκειμένου να ενισχυθούν οι συλλογικές δραστηριότητες) κατά:

— 30 Ε.Λ.Μ. ανά στρέμμα στην περίπτωση ομαδικής αναδιάρθρωσης (10 στρέμματα και τρεις τουλάχιστον αμπελουργοί).

— 50 Ε.Λ.Μ. ανά στρέμμα στην περίπτωση Συλλογικής αναδιάρθρωσης (100 στρέμματα και 15 αμπελοκαλλιεργητές).

— 70 Ε.Λ.Μ. ανά στρέμμα στην περίπτωση Συλλογικής αναδιάρθρωσης που πραγματοποιείται στα πλαίσια αναδασμού και όταν η μείωση του αριθμού των αγροτεμαχίων φθάνει τουλάχιστον στο 50% (με τον αναδασμό).

Το πρόγραμμα εκτός από τις ενισχύσεις για την αναδιάρθρωση περιλαμβάνει και:

Ενισχύσεις για ενέργειες συνοδευτικού χαρακτήρα που έχουν σχέση με την αναδιάρθρωση.

Οι ενισχύσεις αυτές φθάνουν μέχρι 150 Ε.Λ.Μ. ανά στρέμμα αμπελιών που έχουν υποστεί αναδιάρθρωση εφ' όσον περιλαμβάνουν έργα αποστράγγισης και προστασίας του εδάφους από τη διάβρωση ή εφ' όσον αφορούν έργα σχετικά με τον αναδασμό, όπως η ισοπέδωση, η διευθέτηση αναχωμάτων και τάφρων οι δρόμοι πρόσβασης και άλλα έργα που είναι αναγκαία μετά τον αναδασμό.

Βλέπουμε λοιπόν ότι οι ενισχύσεις κατ' ανώτατο όριο μπορούν να φθάσουν σε 670 Ε.Λ.Μ. (68.000 περίπου δραχμές) ανά στρέμμα στην περίπτωση συλλογικής αναδιάρθρωσης στα πλαίσια αναδασμού ο οποίος περιλαμβάνει και τα αντίστοιχα έργα που παραπάνω αναφέραμε, ενώ στην περίπτωση ατομικής αναδιάρθρωσης οι ενισχύσεις κατ' ανώτατο όριο μπορούν να φθάσουν στις 450 Ε.Λ.Μ. (46.000 περίπου δρχ.) ανά στρέμμα.

Τα πλεονεκτήματα του αναδασμού είναι σε όλους γνωστά και δεν θα τα επαναλάβω. Αλλωστε τα αποτελέσματα φαίνονται στα γειτονικά χωριά του κάμπου.

Στην περίπτωση μας όμως, πέρα από τη διαφορά των 20.000—22.000 δραχμών ανά στρέμμα (στην περίπτωση της αναδιάρθρωσης με αναδασμό), θα δοθεί η δυνατότητα να φυτευθούν καινούργια αμπέλια (κατά παρέκκλιση του απαγορευτικού κανονισμού) πέρα από εκείνα που θα ξεριζωθούν και να γίνουν τα σχετικά έργα (ισοπεδώσεις, δρόμοι πρόσβασης κλπ.).

Στις τρεις Κοινότητες έχει ξεκινήσει η διαδικασία του αναδασμού με τους Βλασδινούς να προηγούνται. Στο Μεσενικόλα έγινε η ανάρτηση των ονομάτων με τα τεμάχια που έχει ο καθένας προκειμένου να υποβληθούν ενστάσεις. Για να μεταιωθεί ο αναδασμός θα πρέπει αυτοί που δεν το θέλουν να συγκεντρώσουν το 51% των ιδιοκτητών. Ο αναδασμός για το Μεσενικόλα θα γίνει στο πεδινό τμήμα (Λάκες, Καλύβια, Βραταέσια, Λυκομαγούλα κλπ.) και δεν υπάρχει καμιά δικαιολογία για να μη θέλουμε τον αναδασμό. Ακόμη και αυτοί που έχουν ελιές αφού δεν θα θελήσουν να συμμετάσχουν στον ομαδικό αμπελώνα που θα γίνει μετά δεν πρόκειται να τους τις πάρουν.

Σχετικά τώρα με τον ομαδικό αμπελώνα.

Προκειμένου να γίνουν οι προτάσεις στο Υπ. Γεωργίας για την έκταση των αμπελώνων που θα γίνει αναδιάρθρωση σύμφωνα με

τα όσα παραπάνω αναφέραμε έγινε σύσκεψη στη Δ/ση Γεωργίας στην οποία συμμετείχαν ο Δ/ντής και αρμόδιοι Γεωπόνοι της Δ/σης Γεωργίας, ο Β. Ζαχαρόπουλος Πρόεδρος της Ε.Γ.Σ.Κ. και ο κ. Μπουρλής Χημικός της Ε.Γ.Σ.Καρδίτσας, από την Κοινότητα Μεσενικόλα ο Πρόεδρος της κ. Χρυσ. Κορώνης, ο Πρόεδρος του Συν/ομού κ. Θεοδ. Καλαμάτσας, ο Πρόεδρος των Μεσενικολιτών Καρδίτσας κ. Αριστ. Φιλίππου και ο Σύμβουλος της Κοινότητας Αθανάσιος Παϊζάνος και από την Κοινότητα Μοσχάτου ο Πρόεδρος της Κοινότητας Καλογρούλης Αποστόλης και ο Πρόεδρος του Συνεταιρισμού κ. Κανδήλης Θωμάς.

Γελικά προτάθηκαν: Ομαδικός αμπελώνας στο Μοσχάτο 1.000 στρεμμάτων, στο Μεσενικόλα 1.500 στρεμμάτων και στο Μορφοβούνι 500 στρεμμάτων.

Οι ομαδικοί αμπελώνες αυτοί δεν θα καλλιεργηθούν εξ ολοκλήρου με το Μαύρο Μεσενικόλα αλλά και με τις λευκές συνιστώμενες ποικιλίες Μπατίκι και Ροδίτης αφού όπως αναφέρθηκε από την Ενωση υπάρχει μεγάλη ευχέρεια διάθεσης λευκών κρασιών. Με την δημιουργία των ομαδικών αμπελώνων θεωρείται βεβαία η αναγνώριση της ονομασίας προέλευσης για το Μαύρο Μεσενικόλα και γιατί όχι να μην επιδιωχθεί αναγνώριση ονομασίας προέλευσης για τις λευκές ποικιλίες.

Από την πλευρά της Ενωσης δόθηκε η υπόσχεση να δίδει τιμές υψηλότερες στις συνιστώμενες ποικιλίες με τις οποίες θα γίνει η αναδιάρθρωση συγκριτικά με τις άλλες ποικιλίες. Επίσης συζητήθηκε η δυνατότητα να διαπραγματευθεί η Ενωση την αγορά των μοσχευμάτων που θα απαιτηθούν για την αναμείλωση, με τους φυτωριόχους ώστε να επιτύχει καλύτερες τιμές καθώς επίσης και η δυνατότητα να διαθέσει η Ενωση δωρεάν η με μειωμένη τιμή τα μοσχεύματα αυτά.

Μετά από όλα αυτά που αναφέρθηκαν νομίζω πως είναι η μεγάλη, η μοναδική ευκαιρία να γίνει πραγματικότητα το όνειρο Ομαδικός αμπελώνας. Δεν παραβλέπω τις δυσκολίες. Πέρα από την ιδιότητα μου ως Γεωπόνος της Δ/σης Γεωργίας, είμαι Μεσενικολίτης και αμπελουργός ο ίδιος. Τα προβλήματα της Αμπελουργίας τα ζω καθημερινά και τα αντιμετωπίζω ο ίδιος. Τα αμπέλια μας παλιώσανε και δεν αποδίδουν, πρέπει να ανανεωθούν. Τα χωριά μας ερημώσανε, πρέπει να διατηρηθούν. Τα τρία χωριά έχουν τις ιδιαιτερότητές τους, αλλά η ανάπτυξη τους βασικά στην αμπελουργία μπορεί να στηριχθεί, αφού υπάρχει και μια παράδοση. Ιδιαίτερα στις σημερινές συνθήκες η ανάπτυξη αυτή μόνο στην κοινή προσπάθεια μπορεί να στηριχθεί. Οι νέοι αμπελώνες θα αυξήσουν τις στρεμματικές αποδόσεις, αλλά η συμπίεση του κόστους και η έλλειψη των εργατικών χεριών μόνο με τον ομαδικό αμπελώνα μπορεί να αντιμετωπισθεί.

Ο ομαδικός αμπελώνας προσφέρεται για εκμηχάνιση, αλλά και η επιβάρυνση από την προμήθεια μηχανημάτων θα είναι ασήμαντη,

συγκριτικά με την επιβάρυνση από την προμήθεια μηχανημάτων από τον καθένα ξεχωριστά, Εξέχρα που υπάρχουν μηχανήματα που δεν μπορούν να αποδώσουν σε μη προεκτάσεις ούτε μπορούν να αγοραστούν μεμονωμένα. (Αμπελουργικά τρακτέρ για κατεργασία του εδάφους — ψεκαμούς, μηχανικά ψαλίδια για το κλάδεμα ή το κορυφολόγημα, αλλά και μηχανές τρυγητού για τα σταφύλια οι νοποιίας).

Ο ομαδικός αμπελώνας θα λειτουργήσει με κάποιο καταστατικό, οι εργαζόμενοι σ' αυτόν θα αμοιβούνται για την εργασία τους και από τις εισπράξεις, αφού αφαιρούνται όλα τα έξοδα τα υπόλοιπα θα μοιράζονται σ' όσους συμμετέχουν στον ομαδικό αμπελώνα, ανάλογα με τα στρέμματά τους.

Στη γειτονική μας Λάρισσα υπάρχουν δύο ομαδικοί αμπελώνες του Δαρμασίου και της Τσαρίτσανης. Θα πρέπει να οργανώσουμε μια εκδρομή για να επισκεφθούμε τους αμπελώνες αυτούς, να τους δούμε από κοντά και να ακούσουμε από τους αμπελουργούς της Λάρισσας πως εργάζονται και τι κερδίζουν από τους ομαδικούς αυτούς αμπελώνες. Από πληροφορίες που έχω, στον αμπελώνα

της Τσαρίτσανης εργάζονται μόνοι με 200 άτομα όλο το χρόνο (από τους συμμετέχοντες στον αμπελώνα), ενώ για κάθε στρέμμα θα δοθούν 20.000 δραχμές καθαρά.

Μετά από όλα αυτά που αναφέρθηκαν (αναδασμός μειοσπεδώσεις, έργα στραγγιστικά ή αντιδιαβρωτικά, δρόμους πρόσβασης στους αμπελώνες, δημιουργία νέου αμπελώνα χωρίς σχεδόν καμία επιβάρυνση με υψηλές αποδόσεις και συνιστώμενες ποικιλίες με υψηλότερες τιμές με υψηλό βαθμό εκμηχάνισης και παραγωγή με μικρότερο κόστος, που θα δίνει ικανοποιητικά ημερομίσθια σε όσους μπορούν να εργασθούν σ' αυτόν και να αφήνει ικανοποιητικό στρεμματικό κέρδος) ποια δικαιολογία μπορεί να υπάρχει για να είναι κάποιος αντίθετος με τη δημιουργία του ομαδικού αμπελώνα;

Με την ελπίδα ότι η πλειοψηφία των ενδιαφερομένων έχει πεισθεί ή θα πεισθεί ότι ο ομαδικός αμπελώνας είναι αναγκαίος και ότι τώρα είναι η μεγάλη ευκαιρία πιστεύω ότι όλες οι δυσκολίες θα ξεπεραστούν και ο ομαδικός αμπελώνας θα γίνει πραγματικότητα.

Κώστας Στεφ. Τσιλιώνης  
Γεωπόνος

## ΣΤΗΝ ΑΓΩΓΗΣ ΠΑΙΔΙΟΥ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ από τη σελίδα 2  
στην αδρανοποίηση, στην εθελουσία και στο ραγιαδισμό. Το άμεσο ζήτημα τώρα είναι βέβαια τί στάση θα κρατήσουμε εμείς σα γονείς σ' αυτή την περίπτωση, για να αποτρέψουμε τα παιδιά απ' αυτή τη ροπή προς τα διάφορα αναγνώσματα. Δεν θα πρέπει ποτέ να χρησιμοποιήσουμε τον απαγορευτικό τρόπο που συνήθως έχει σαν αποτέλεσμα τα παιδιά να αγοράζουν και να διαβάζουν στα κρυφά, απαγορευμένα βιβλία ή περιοδικά, πράγμα που θα ήταν διπλά αξιοθρόνητο, δηλαδή και από οικογενειακή και από παιδαγωγική άποψη. Το μοναδικό και αποτελεσματικό σύνθημα παραμένει πάντα αυτό: ενεργείστε, οργανώστε δημιουργικά τη ζωή. Απασχολείστε τα παιδιά, προτείνοντάς τα πραγματίσιμες απασχολήσεις που τα ενδιαφέρουν και τα εντυπωσιάζουν. Και όλα αυτά κάτω από τη στοργική και γεμάτη κατανόηση διαγωγή σας, που θα τα διδάξει αληθινά. Κι ακόμα, το λέμε και πάλι τάξη και πειθαρχία, οργάνωση και συνέπεια στη ζωή μας. Μια πειθαρχία και μια υπευθυνότητα που τα παιδιά μας έχουν χρέος να σέβονται, μα που θα σεβαστούμε πρώτα εμείς οι ίδιοι.

Απ. Κατοίκος

## ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ Ι. ΓΑΚΙΟΠΟΥΛΟΥ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

Αλκέρτου 12 (Προφ. Ηλίας Παγκρατίου) ΑΘΗΝΑ

Τηλέφωνο 7523.859



**ΠΟΙΗΣΗ**

**ΝΟΕΜΒΗΣ 83**

Το φεγγάρι έκρυβε φοβισμένο  
τα παγωμένα του δάκτυλα στον κόρφο της νύχτας...

Τι παράξενη ησυχία!

Τα παιδιά δεν μιλούσαν...

Μόνο περίμεναν ακυφτά συντροφιασμένα.

Κι εκείνα που έστεκαν στις θάρδιες,

και τ' άλλα που έκρυβαν την ανάσα τους στο σφυρά!

Οι σίτες μόνο των τσιγγάρων τους φώτιζαν

το στόμα του σκοταδιού...

Αμυδρά, σημάδια ελπίδας.

Τι ωραίο που ήταν το τραγούδι της σιωπής τους.

Με τα μάτια τους σφραγισμένα απ' τα φιλιτά της αγρύπνιας  
και την πίστη καρφωμένη στην καρδιά τους.

Οι κοπέλλες παράστεκαν θουβά με τα χέρια σταυρωμένα  
στο στήθος τους και τα μάτια τους στηλωμένα στους άντρες.

Δυο δυνάμεις ταλαντεύονταν μέσα τους.

Ερωτας... θάνατος...

κι έμοιαζαν να λένε τα μάτια τους χίλια όμορφα λόγια.

γέννημα της αδύναμης φύσης τους.

— Γιατί καρτεράτε; Γιατί προγκίζετε τα θαλάμια της μοίρας;

Τι θα γίνουμε εμείς κι ο σπόρος που φέρνουμε μέσα μας;

Τι θα πράξουμε αν χρωθείτε; Θάνατι άδειες οι νύχτες στις κρύες

μας κάμαρες. Θάνατι μαύρες οι καρδιές μας τις ηλιόχαρες μέρες.

Ετσι μιλούσαν οι γυναίκες...

Μιλούσαν και κλαίγαν απαινώντας...

Και οι ώρες λιγότευαν τον τρελλό χορό τους γυρίζοντας

να πνιγούν στο πηγάδι του χρόνου...

Όταν Εάφνου το σκοτάδι γέμισε ήρωο, και στις ψυχές τους

φώλιασε ο θάνατος.

Μακρόσυρτο απλώθηκε το μοιρολόι της λευτεριάς

πάνω από τα ματωμένα τους κουφάρια...

Και πέφταν τα παιδιά σαν τα μεστωμένα στάχια...

Στεφανωμένα με τα ρόδα των ιδανικών τους και ένα χαμόγελο

στα γραμμένα χείλη τους...

Πολλοί τους πρόδωσαν...

Πολλοί τους χτύπησαν

Διψασμένοι για φόνο!.. Αδέλφια τ' αδέλφια!

Ενα φανατισμένο λεφούσι τσάκισε τα φτερά τους!..

Καταραμένο ριζικό, του συφοριασμένου τόπου...

Καταραμένοι δολοφόνοι των ηρώων κάθε επανάστασης!..

Καταραμένε διχασμέ που δέρνεις τη φυλή!..

PANIA ZOYKA

## ΠΟΙΟΣ ΘΕΩΡΕΙΤΑΙ ΓΕΩΡΓΟΣ

Τα άτομα που μπορούν να χρη-  
ματοδοτηθούν για να ασκήσουν  
το γεωργικό επάγγελμα σύμφωνα  
με την οδηγία 159 της ΕΟΚ πρέ-  
πει να είναι κατά κύριο επάγγελ-  
μα αγρότες, ορισμένης ηλικίας,  
δηλαδή «γεωργοί».

Ως «γεωργός» μπορεί να νοη-  
θεί όποιος είναι κάτοχος (ιδιο-  
κτήτης ή ενοικιαστής) γεωργικής  
εκμετάλλευσης και λαμβάνει του-  
λάχιστον το 50% του συνολικού  
του εισοδήματος από την απασχό-  
λησή του στη γεωργική εκμετάλ-  
λευση και διαθέτει σ' αυτή τουλά-  
χιστον το 50% του συνολικού  
χρόνου απασχόλησής του.

ΑΚΟΜΗ ΩΣ ΓΕΩΡΓΟΙ ΜΠΟ-  
ΡΟΥΝ ΝΑ ΘΕΩΡΗΘΟΥΝ εκείνοι  
στους οποίους τουλάχιστον το  
50% από το εισόδημα προέρχεται  
από τη γεωργία, εφόσον είναι  
μόνιμοι κάτοικοι κοινοτήτων με  
μόνιμο πληθυσμό μικρότερο από  
πεντακάσια (500) άτομα και εί-  
ναι:

● Μικροεπαγγελματίες (κου-  
ρείς, καφεπώλες, μικροπαντοπώ-  
λες κλπ.), εφόσον το εξω-γεωρ-  
γικό τους εισόδημα δεν είναι με-  
γαλύτερο από 250.000 δραχμές.

● Οι περιστασιακοί εργάτες,  
που πραγματοποιούν λιγότερα από

140 μεροκάματα στους εξω-γεωρ-  
γικούς τομείς.

● Ανάπηροι πολέμου, εφόσον  
το ποσοστό αναπηρίας τους είναι  
μικρότερο από 67% και θύματα  
πολέμου.

**ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΝ  
ΝΑ ΘΕΩΡΗΘΟΥΝ ΓΕΩΡΓΟΙ:**

● Οι έμμισθοι υπάλληλοι, μό-  
νιμοι ή με σύμβαση (δημοσίου,  
ΝΠΔΔ, ΝΠΙΔ, στρατιωτικοί, ιδιω-  
τικοί κλπ.).

● Οι απασχολούμενοι σε εξω-  
γεωργικούς τομείς της οικονομι-  
ας, εφόσον πραγματοποιούν πε-  
ρισσότερα από 140 μεροκάματα  
το χρόνο.

● Οι ελεύθεροι επαγγελματί-  
ες (εργολάβοι διαφόρων έργων,  
βιοτέχνες, γιατροί, δικηγόροι, ε-  
πιχειρηματίες κλπ.).

● Οι συνταξιούχοι των παρα-  
πάνω κατηγοριών.

● Οι γυναίκες, σύζυγοι από-  
μων των παραπάνω κατηγοριών,  
εφόσον το εισόδημα από τη γεωρ-  
γική εκμετάλλευση, της οποίας  
είναι αρχηγό, είναι κατώτερο α-  
πό το 50% του συνολικού οικογε-  
νειακού εισοδήματος και εφόσον  
η γεωργική εκμετάλλευση δεν εί-  
ναι στην κατοχή, νομή και κυριό-  
τητά τους.

## ΠΛΑΣΤΟΣ & ΓΑΛΑΤΟΠΗΤΑ

Του Άγγελου Ποδημάτα

Στην εφημερίδα μας του προη-  
γουμένου μηνός, είχα γράψει για  
τον αείμνηστο Κώστα Καλαμάτα,  
μα δεν μπορεί ένα σημείωμα να ε-  
ξαντλείσει τα τόσα ωραία και α-  
ξέχαστα που έλεγε ο Καλαμάτας,  
πειράζοντας καλοπροαίρετα τους  
χωριανούς μας.

Ετσι λοιπόν την άνοιξη που  
άρχισε στη Νεβρόπολη το όργω-  
μα των χωραφιών, το διβόλισμα,  
και το σπείριμο, οι ζευγαράδες  
μένανε όλον αυτόν τον καιρό  
στην Νεβρόπολη μέρα - νύχτα,  
και την μεν ημέρα, οργωναν ή  
διβόλιζαν ή έσπερναν τα χωρά-  
φια, το δε βράδυ όλοι μαζί πη-  
γαίνανε στο Ζευγαρολείβαδο που  
ήτανε κοντά στο παζαράκι στα  
«Ασπρα λιθάρια» όπου βοσκούσαν  
τα ζώα, το νυχτοβόσκι, που λέγα-  
νε. Ο Καλαμάτας λοιπόν πρώτος  
και καλύτερος, μόλις πλησίαζε  
να βασιλέψει ο Ήλιος στη Στουγ-  
γίωτική Γομαρίλα (βουνό επάνω  
από το Κρυσόνερι) οι Ζευαγράδες  
το έλεγαν αυτό μια αξάλη ήλιο,  
αξάλη δε είναι το εύλο που κρά-  
ταγε ο Ζευγαράς στο ένα χέρι  
και από την μια άκρη είχε σιδε-  
ρένια μύτη να καθαρίζουν το α-  
λέτρι από τα χύματα, από την  
άλλη δε λεπτό δέρμα (νουζίτσα)  
για καμουταίκι, να φοβίζουν τα  
ζώα να βαδίζουν γρηγορότερα  
στην αυλακιά του Αλετριού ή  
και καμιά φορά να δίνουν και με-  
ρικές στα καπούλια των ζώων, ε-  
άν κατά την γνώμη τους βάδιζαν  
αργά ή αν βιάζονταν να τελειώ-  
σει το χωράφι γρήγορα, μόλις  
λοιπόν ήθελε ο Ήλιος μιας αξά-  
λη να βασιλέψει, έβγαζε από τα  
ζώα (Εξέζευε) γρήγορα, γρήγορα  
τις λαιμαργιές, αλυσίδες κλπ. και  
τραβούσε κατ' ευθείαν για το  
Ζευγαρολείβαδο.

Εκεί λοιπόν όταν μαζεύοντου-  
σαν όλοι, αναβαν φωτιά και κα-  
θόντουσαν γύρω - γύρω, έβγαζαν  
συνήθως το ψώμοτύρι, το μπουκά-  
λι με το κρασί κι άρχιζαν το θρα-  
δινό φαγητό.

Πάνω στο φαγητό άρχιζε ο  
Καλαμάτας να πειράζει τους άλ-  
λους Ζευαγράδες «Αρα Κισρατέ-  
νις, εσύ Γαλατόπτα, εγώ Πλαστό,  
ντιπ λάρδο εγώ, εσύ όμως τυχε-  
ρός». Ετσι πειράζε ο Καλαμάτας  
τους άλλους χωριανούς που κατά  
την γνώμη του είχανε όμορφες  
γυναίκες, τις όμορφες τις έλεγε  
Γαλατόπητα (πήτα με γόλα πηγ-  
μένο και σκεπασμένη με αυγά)  
και Πλαστό τις άσχημες κατά τη  
γνώμη του (πλαστός πήτα με α-  
λεύρι καλαμποκιού και χόρτα).  
Κι εδώ που τα λέμε σ' εμάς ο  
πλαστός είναι κατά πολύ καλύτε-

ρος από την γαλατόπητα γιατί  
σπάνια θα τον φάμε σήμερα, ενώ  
η γαλατόπητα για σήμερα είναι  
κάτι συνηθισμένο, ενώ τότε οι  
φουκαράδες οι πρόγονοί μας τον  
είχανε πρόχειρο συνηθισμένο  
κατ' ανάγκη, φαγητό.

Κάποτε λοιπόν ένας νέος κατα-  
γόμενος από την Πόλη σιβάστηκε  
κατά τη γλώσσα του χωριού μας  
(αρραβωνιάστηκε) μια συγγενή  
του Καλαμάτα.

Ο αξέχαστος Κώστας με την  
βροντώδη φωνή του και το γελα-  
στό ύφος του παρά την μαύρη πέ-  
τσα του, τους βρήκε στην πλατεία  
τους ευχήθηκε να ζήσουν, να ευ-  
τυχίσουν και καλά στέφανα, να  
ασπρίσουν σαν τον Ολυμπο κλπ.  
και απευθυνόμενος στον γαμπρό,  
του λέει:

«Αρε μπαγάσα! Γαλατόπτα ε!  
Γαλατόπτα! Ολο λάρδο (το καλό  
πίσσιμο), εγώ ντιπ τίποτα, πλα-  
στός σοι λέω».

Ο γαμπρός, δεν κατάλαβε τίπο-  
τε από αυτά, κοίταξε μια την αρ-  
ραβωνιαστικιά του και μια τον  
Καλαμάτα, ο Κώστας κατάλαβε έ-  
φυγε γελώντας χωρίς να πεί τί-  
ποτε άλλο.

Όταν έφυγε, ρώτησε την αρρα-  
βωνιαστικιά του, τί λέει αυτός  
ο άνθρωπος κι εκείνη με δικαιο-  
λογημένη υπερηφάνεια του λέει:

### Εγκυκλοπαιδικά Θέματα

## Το σκόρδο

Το σκόρδο επιστημονικά λέγε-  
ται «άλιον το εδωδιμον». Σκόρ-  
δο είναι το όνομά του από τα  
πανάρχα χρόνια. Ο Θεόφρα-  
στος το λέγει σκόρδο, ο δε  
Διοσκουρίδης, σκόρδο τον ήμε-  
ρον.

Το σκόρδο είναι γνωστό σ' ό-  
λους σαν λαχανικό γιατί χρησιμο-  
ποιείται σαν «άρτυμα» στη μαγει-  
ρική. Είναι δε αγαπητό από πολ-  
λούς ανθρώπους αλλά αποφεύ-  
γουν να το φάνε ωμό για την α-  
ποκρουστική μυρωδιά του που εί-  
ναι χαρακτηριστική. Παρ' όλα αυ-  
τά όμως μια σκορδαλιά είναι προ-  
κλητική γι' αυτούς. Ετσι πολλές  
φορές δεν αφήνουν την ευκαιρία  
να πάει χαμένη. Αλλωστε το σκό-  
ρδο είναι γνωστό γιατί ο λαός  
μας του αποδίδει υπερφυσικές  
και φαρμακευτικές ιδιότητες.

Όλοι γνωρίζουν ότι οι προλη-  
πτικοί το χρησιμοποιούν σαν απο-  
τρόπαιο κάθε κακού και το φέ-  
ρουν πάνω τους «για να μη τους  
βασκάνουν τα κακά μάτια». Του  
απέδιδαν και ίσως μερικοί και  
σήμερα «πρακτικοί» του αποδι-  
δουν φαρμακευτικές και ιαματι-  
κές ιδιότητες. Ισως έχει μερι-  
κές από τις φαρμακευτικές ιδιο-  
τητες, όχι όμως στο βαθμό που

Α! δεν Εέρεις; ο Καλαμάτας λέ-  
ει τις όμορφες γυναίκες Γαλατό-  
πητα και Πλαστό τις άσχημες  
και του εξήγησε τί είναι Πλαστός  
μια και στην Πόλη τότε πίστευε  
πως δεν φτιάχνουε Πλαστό.

Ο αρραβωνιαστικός γέλασε με  
την καρδιά του κατενθουσιασμέ-  
νος που παίρνει όμορφη γυναίκα  
(που στα χρόνια εκείνα μετρούσε  
πολύ η ομορφιά) μια και δεν ή-  
τανε τόσο εύκολο όπως σήμερα  
να γνωρίσεις χαρακτήρα κλπ. Ο-  
που λοιπόν συναντούσε τον Κα-  
λαμάτα, επανελάμβανε και αυτός  
τώρα — Γαλατόπτα ε! Γαλατό-  
πητα! αλλά όλο Γαλατόπτα δεν  
τρώγεται, θέλει και λίγο Πλαστό.

Καλά να πάθω έλεγε ο μακαρί-  
της σε απάντηση, τώρα που σου  
άνοιξα τα μάτια έτσι είναι «εκα-  
τό χρονών η Αλεπού, εκατόν ένα  
το Αλεπόπουλο» και γελούσε με  
την ψυχή του.

Φεύγοντας δε οιοτραγουδούσε  
στον κρου... γέμου στον κρου...  
στον κρουσταλένιο σου λαιμό,  
αντί του «Κρυσταλένιου σου» έ-  
κανε επίτηδες την παραφθορά της  
λέξεως για να γελάσουμε περ-  
σότερο σκεπτόμενοι κάπως πονη-  
ρά.

Αχ! καημένο Κώστα, αξέχα-  
στα και ανέμελα χρόνια και καλά.  
Άγγελος Ποδημάτας

### Το Γραφείο μας

Θα είναι ανοιχτά και θα βρι-  
σκονται εκεί 10 — 12 π.μ.

Την ΤΡΙΤΗ, ο ΣΩΚΡΑΤ. ΠΟ-  
ΔΗΜΑΤΑΣ.

Την ΤΕΤΑΡΤΗ ο ΘΗΛΕΜ. ΚΡΑ-  
ΝΙΑΣ.

Την ΠΕΜΠΤΗ 6—8 μ.μ. ο ΑΓΓ.  
ΠΟΔΗΜΑΤΑΣ.

Την ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ο ΤΑΣΙΟΣ  
ΖΑΧΟΣ.

Το ΣΑΒΒΑΤΟ ο ΚΩΣΤΑΣ ΚΑ-  
ΤΣΙΑΝΟΣ.

### ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ενας χειρουργός, ένας αρχι-  
τέκτονας κι ένας πολιτικός συ-  
ζητούσαν ποιο από τα τρία επαγ-  
γέλματα ήταν το αρχαιότερο. Ο  
χειρουργός είπε:

— Η Εύα πλάσθηκε από το  
πλευρό του Αδάμ κι αυτό ασφα-  
λώς ήταν μια χειρουργική επέμ-  
βαση!!

— Ισως, πρόσθεσε ο αρχιτέ-  
κτονας, αλλά πριν συμβεί αυτό,  
δόθηκε η διαταγή για τη δημι-  
ουργία του κόσμου από το χά-

ος κι αυτό ήταν το έργο ενός  
αρχιτέκτονα!!

— Ναι, διέκοψε ο πολιτικός,  
αλλά το χάος ποιος το δημιούρ-  
γησε; (. . .κόκαλο οι άλλοι!!).

— ● —  
Ρώτησαν κάποιο παιδαγωγό:  
Ποιο είναι το δυσκολότερο πράγ-  
μα για το σημερινό παιδί, κι  
αυτός απάντησε: «Να μάθει κα-  
λή διαγωγή, χωρίς να την βλέ-  
πει γύρω του!!» (. . .κόκαλο ε-  
μείς!!).



# Νέα απ' το χωριό Μεσενικόλα

## Τού Παναγιώτη Ποδημάτα Γραμματέα τής Κοινότητας

Ο ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

Με το τέλος του Νοεμβρίου τελείωσε και η απόσταση, και έγινε το καινούργιο τοίπουρο εκλεκτής ποιότητας, αξιόλογα επίσης είναι και τα καινούργια κρασιά μπάρα και κοκκινέλια, ως και το πατίκι γλυκόπιστο για τις γυναίκες. Οι θροχές ήταν αρκετές, έδωκε όμως και την ευκαιρία στους παραγωγούς, κατά διαστήματα πλιοφάνειας, να μαζέψουν τις ελιές που φέτος η παραγωγή τους είναι κατά πολύ μειωμένη, και η απόδοσή τους σε λάδι ανέρχεται στα 6 κιλά περίπου ελιές ένα κιλό λάδι.

Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΗΣ «ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ»

Τον Δεκέμβριο 1977 γεννήθηκε η «Νεβρόπολη» και κλείνει τούτο το μήνα τον όγδοο, και μπαίνει στον ένατο χρόνο της, επίσης και ο Σύλλογος Μεσενικολιτών στην Αθήνα έχει την επέτειό του, τον ίδιο μήνα και έτσι ευχόμεστε και στο Σύλλογο, αλλά και την εφημερίδα «ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ» να χιλιόσουν τα χρόνια τους και να αυξήσουν τη δραστηριότητά τους, για το καλό του χωριού μας, και την εξυπηρέτηση όλων των απανταχού Μεσενικολιτών, και των συγγενών και φίλων τους, έτσι ώστε ο Μεσενικόλας και οι Μεσενικολίτες να είναι πάντα το υπόδειγμα και παράδειγμα προς μίμηση. Με την ευκαιρία λοιπόν της επετείου θα πρέπει όλοι οι ιδρυτές του Συλλόγου, και της εφημερίδας, να ορίσουν, τώρα εν όψει και των Χριστουγεννιάτικων γιορτών, στα Γραφεία του Συλλόγου, και να κάνουν μία πανηγυρική συνάντηση — εκδήλωση, και να συζητήσουν τα υπέρ και τα κατά του Συλλόγου, και της εφημερίδας. Να δουν κάθε καλό που πρέπει να ενισχυθεί, και τί δεν πάει καλά και πρέπει να διορθωθεί, ώστε να αποβεί τελικά ωφέλιμο. Εκείνοι που δεν πρέπει να λείπουν από τη συνάντηση αυτή είναι ο Γιατρός Θωμάς Κατσάκος και ο Κώστας Βασαρδάνης, ο Γιάννης Παϊζάνος, ο Γεώργιος Λαδίας, η Κατίνα Ζούκα, ο Σωτήρης Αδάμος, Θωμάς Νούσιος, Χαρίλαος Αναγνώστου, Ηλίας Τσιάμης, Κ. Κλεφτάκης, Χρ. Φιλίππου, Βάγιας Τσούλας, το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου, η εξελεγκτική επιτροπή, και η Συντακτική της «Νεβρόπολη» και όσοι άλλοι ενδιαφέρονται για τον Σύλλογο και την Εφημερίδα. Στη συνάντηση αυτή τέλος απαραίτητη είναι η συζήτηση προς άρση των μικροπαρεξηγήσεων που υπάρχουν μεταξύ των μελών του Συλλόγου, και να μην παρατηρείται το φαινόμενο της αποχωρήσεως, και αποχής από κάθε δράση εκείνου που χάνει το αξίωμα του Προέδρου, ή άλλου τίτλου. Ευχόμεστε ολόψυχα για την πραγματοποίηση και την καλή επιτυχία της συνεδρίασης.

ΓΡΑΜΜΑ ΑΠ' ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ  
Τον περασμένο μήνα η συγχωριανή μας στην Αμερική Ουρανία

Κων. Τσιλιώνη — Μαρτίνα μας έστειλε 10 δολάρια για την συνδρομή της εφημερίδας, και μας παρακαλεί να στέλνονται σ' αυτή τακτικότερα τα φύλλα της. Στέλνει τους χαιρετισμούς στους δικούς της, σε όλους τους συγγενείς και φίλους, και όλους τους Μεσενικολίτες πατριώτες μας. Εκφράζει δε τον πόθο, και ελπίζει να τα καταφέρει το ερχόμενο έτος να μας επισκεφθεί. Την ευχαριστούμε για το ενδιαφέρον της, τις ευχές της και την ευχόμεστε καλά Χριστούγεννα και καλή αντάμωση.

Η ΕΞΙΣΩΤΙΚΗ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΗ

Εληξε το 20ήμερο που εξετέθησαν, στο κοινοτικό κατόστημα, οι καταστάσεις χορηγήσεως εξισωτικής αποζημιώσεως, στους γεωργούς κατοίκους της Κοινότητάς μας, και αναμένεται η διανομή των χρημάτων παρά της Διευθύνσεως Γεωργίας. Η εν λόγω αποζημίωση για το χωριό μας ανέρχεται στις 802.100 δρχ., ποσό μικρό έναντι των άλλων Κοινοτήτων, για το λόγο ότι οι κάτοικοί μας δεν διαθέτουν κτηνοτροφία, δοθέντος ότι για μια ζωική μονάδα, που αποτελείται από μία αγελάδα, ή επτά γίδια ή πρόβατα, δίνεται αποζημίωση 5.000 και 5.500 δρχ. αντίστοιχα. Ετσι, μεγάλα ποσά απ' τους χωριανούς μας πέρνουν οι: Καρακαταϊάνης Απόστολος δρχ. 67.000, ο Ιωάννης Ιωακείμ δρχ. 40.500, Στρατηλάτης Ποδημάτας δρχ. 50.000 και Κων)νος Αντωνίου δρχ. 24.700.

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ — ΧΟΡΕΥΤΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ

Όσοι παρακολούθησαν τις σχολικές γιορτές της 28ης Οκτωβρίου, έμειναν κατάπληκτοι από το χορό των παιδιών του Γυμνασίου, και τούτο οφείλεται στην δραστηριότητα του Γυμναστή καθηγητή κ. Δημήτρη Ράγια από το Κοσκινά Καρδίτσας. Τον εν λόγω καθηγητή προσκαλέσαμε στην Κοινότητα, τον παρακαλέσαμε και δέχτηκε να διαθέτει δύο ώρες την εβδομάδα, πέρα από τις ώρες που διαθέτει στο Γυμνάσιο, να γυμνάζει και τα παιδιά του Δημοτικού Σχολείου, και τα μαθήματα γυμναστικής άρχισαν με τη μέριμνα της υπηρεσίας της Σωματικής Αγωγής Καρδίτσας.

Πέρα από τα μαθήματα της γυμναστικής που θα παραδίσει ο κ. Ράγιας στα Σχολεία μας, με τη μέριμνα προς το παρόν τουλάχιστον της Κοινότητας, θα αρχίσει να παραδίσει μαθήματα χορού στους νέους και νέες του χωριού μας, ώστε να ιδρυθεί ένας καλός χορευτικός όμιλος. Τις ώρες για το χορό ορίσαμε για κάθε Σάββατο το απόγευμα που τα παιδιά των Σχολείων του χωριού μας, του Λυκείου Καρδίτσας, και άλλα που εργάζονται σε διάφορες δουλειές, να είναι ελεύθεροι και να μπορούν να λάβουν μέρος στα μαθήματα. Πρέπει όλοι οι νέοι του χωριού μας να λάβουν μέ-

ρος και να μην χάσουν αυτή την ευκαιρία που δεν θα την ξαναβρουν.

ΖΗΜΙΕΣ ΑΠΟ ΦΩΤΙΑ

Πάνω από 500.000 δρχ. Ζημιά προξενήθηκε στο σπίτι του Αριστοτέλη Χρ. Καρασιώτου από πυρκαγιά που προήλθε από άγνωστη αιτία. Από τη φωτιά κήκαν στο σωτηρικό του σπιτιού διάφορα πολύτιμα αντικείμενα όπως το ψυγείο, η τηλεόραση, το τηλέφωνο, έπιπλα, ρουχισμός κλπ. Για την καταστολή της φωτιάς ειδοποιήθηκε και ήλθε η Πυροσβεστική Υπηρεσία Καρδίτσας, που, πριν καταφθάσει, οι προστρέξαντες χωριανοί έθεσαν υπό έλεγχο τη φωτιά και την εντόπισαν στον πρώτο όροφο του σπιτιού. Αείζει να σημειωθεί η μεγάλη συμμετοχή των κατοίκων, και η αυτοθυσία του παπά του χωριού μας, Παπαηλία Καναθού και του γαμπρού μας Αποστόλου Κοτοπούλη, και ο λόκληρος του συνεργείου που εργάζονταν στην παρακείμενη οικοδομή των Αφών Βασιλείου Μηλιτσι, Δημητρίου Φιλίππου, Αθ. Σπανού και Χρυσ. Ποδημάτα που μπήκαν έγκαιρα και εντόπισαν τη φωτιά.

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΩΝ ΑΓΡΑΦΙΩΤΙΚΩΝ ΧΩΡΙΩΝ

Μεγάλη επιτυχία σημείωσε ο χορός των Αγραφιωτικών χωριών που πραγματοποιήθηκε στο Κέντρο Κομποροίτα της Καρδίτσας, το Σάββατο το βράδυ στις 2 Νοεμβρίου 1985. Σ' αυτόν συμμετείχαν αντιπροσωπείες απ' όλα τα Αγραφιωτικά χωριά συνοδευόμενοι από τους Προέδρους των Κοινοτήτων. Από το χωριό μας είμασαν 25 άτομα, μέσα σ' αυτά ήταν απ' τη συγχωριανή μας, που ήλθαν απ' τη Λάρισα, Θωμάς Μαλαμίτσος με το γιο του Νικόλαο, ο Ηρακλής Κρανιάς, ο Γεώργιος Ευθυμίου και ο Τάσιος Ζάχος που βρέθηκε στη Λάρισα εκείνες τις ημέρες. Παραβρέθηκαν επίσης ο Νομάρχης κ. Δ. Κουκουλάκης, ο Πρόεδρος της Ε.Γ.Σ. κ. Ζαχαρόπουλος, ο Νομαρχιακός Σύμβουλος κ. Νταλαμπίρας, ο Προϊστάμενος Δημοτικής εκπαίδευσης κ. Σακελλαρίου, οι Σχολικοί σύμβουλοι και Αγραφιώτες κ.κ. Αντωνίου και Γριβέλας. Οι Προϊστάμενοι Γραφείων Δημοτικής Εκπαίδευσης κ.κ. Ντόλκερας και Παπαβασιλείου, ο Πρόεδρος της Ενωσης επιστημόνων κ. Γεωργ. Κούτρας και άλλοι επίσημοι. Το πρόγραμμα άρχισε με την εμφάνιση των χορευτικών τμημάτων του Μορφωτικού Συλλόγου Κοινότητας Αγ. Γεωργίου, που απέδωσαν θαυμάσια παραδοσιακού χορού, και καταχειροκροτήθηκαν από τους παρευρισκόμενους στην αίθουσα. Από τους Αγραφιώτες της ορχήστρας ακούστηκε τα τραγούδια της Αγραφιωτικής φιλοξενίας «Φίλοι μ' καλωσορίσατε». Στη συνέχεια ο Πρόεδρος Κοινότητας Καραπλεσιού εκ μέρους της Ενωσης των Αγραφιωτικών χωριών χαιρέτισε τους παρευρισκόμενους και αναφέρθηκε στις άσχη-

μες συνθήκες ζωής που αντιμετωπίζουν και σήμερα τα Αγραφιώτικα χωριά, και η σημασία της Ενωσης για την προώθηση των προβλημάτων της περιοχής Αγραφών. Χαιρετισμό απήθυνε ακολούθως ο Νομάρχης Καρδίτσας, αναφερθείς στο θέμα της οδοποιίας, επανέλαβε τη σημασία του εθνικού δρόμου Καρδίτσας — Αγρινίου και καταφέρθηκε και πάλι κατά των διανομαρχιακών υπηρεσιών που καθυστερούν την έναρξη των εργασιών, ενώ όλα είναι έτοιμα.

Υποσχέθηκε τέλος ότι, και για το 1986, θα δοθούν από την Κυβέρνηση οι ανάλογες πιστώσεις για την συνέχιση των έργων, κατά προτίμηση οδοποιίας και ύδρευσης.

Ο εκπρόσωπος της Ένωσης κ. Βασίλης Τσαντήλας υποσχέθηκε κάθε συμπάρσταση στις ενέργειες του κ. Νομάρχη, για τα θέματα της περιοχής, και κάλεσε όλους τους παρευρισκόμενους να ορθώσουν και συμβάλουν σε κάθε προσπάθεια και αναπτυξιακό έργο των υπηρεσιών του Νομού. Από κει και πέρα το λόγο είχε η ορχήστρα με τα αγραφιωτικά τραγούδια και το γλέντι και χορός μέχρι τις πρωινές ώρες.

ΕΥΧΕΣ ΚΑΙ ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΑ

Αισίως φτάσαμε και στο τέλος του 1985. Εν όψει των Χριστουγέννων της Πρωτοχρονιάς και των λοιπών μεγάλων εορτών της Χριστιανοσύνης, ευχόμεστε σε κάθε αναγνώστη της Νεβρόπολης όπου και αν βρίσκεται χρόνια πολλά, χαρούμενα Χριστούγεννα και ο καινούργιος, χρόνος 1986, να τους χαρίσει κάθε ευτυχία και κάθε επιθυμία. Επίσης αναγγέλω στους αναγνώστες της εφημερίδας μας, ότι με τη λήξη του τρέχοντος έτους 1985, λήγει και η δική μου υπαλληλική ιδιότητα, του Γραμματέα της Κοινότητας Μεσενικόλα, αφού έχω συμπληρώσει 35 χρόνια υπηρεσία. Ετσι θα χάσουμε τον τίτλο του Γραμματέα ή θα αποκτήσουμε τον του τώως!!

## ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΜΑΣ

Μερικών η προσφορά είναι συγκινητική και τους ευχαριστούμε ιδιαίτερα, ευχόμενοι το παράδειγμα τους να ακολουθήσουν και άλλοι συγχωριανοί. Αυτοί είναι οι κ.κ.:

Σάκκα Γεωργία Καναδάς	5000	Καπέκα — Φαμίση Αγγελ. Καλαμπάκα	500
Τσιλιώνης Στεφ. Κων)νος Καρδίτσα	1000	Μπέτα — Αδάμου Σπυριδ. Τρίκαλα	500
Ριζογιάννης Χρήστος Λάρισα	1000	Τζίφος Απόστολος Μεσενικόλα	500
Νούσιος Μιχ. Απόστολος Μεσενικόλα	1000	Κωστικός Ανδρ. Νικόλαος Μεσενικόλα	500
Τσιλιώνης Κ. Στέφανος Μεσενικόλα	500	Βελιμέζη ΑλεΞ. Κούλα Αθήνα	500
Ράικος Αν. Δημήτριος Μεσενικόλα	500	Πανάγος Βασ. Δημήτριος Πάτρα	500
Ράικος Αν. Ιωάννης Καρδίτσα	500	Σίμας Ευστ. Θεοφάνης Αθήνα	500
Περσιτεράς Γεωργ. Κων)νος Λάρισα	500	Ζάχου Αμαλία Λάρισα	500

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

Συνεχίστηκαν και τούτον τον μήνα οι προσφορές για την επέκταση του Νεκροταφείου και πρόσφεραν οι παρακάτω ανάλογα ποσά.

- 1) Καπέκα — Φαμίση Αγγελική δραχμές 1.000.
  - 2) Η Χλίτσιου Σοφία δρχ. 2.500 στη μνήμη του συζύγου της Αντωνίου Χλίτσιου, και
  - 3) Ο Σκαμαγκούλης Αντώνιος στη μνήμη του παπού του Αντωνίου Χλίτσιου δρχ. 2.500.
- Οι προσφορές συνεχίζονται.

ΛΗΘΙΑΡΧΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ

Γεννήσεις.— Καμία.  
Βαπτίσεις.— Βαπτίστηκε το αγοράκι του Βάιου Καρακαντά και ονομάστηκε Κώστας — Σωτήρης. Αρραβώνες.— Καμία.  
Γάμοι.— Κανένας, στο Μορφοβούνι έγινε ο γάμος του Βασιλείου Κων. Γαλανούλη κάτοικο Λαρίσης, με την συγχωριανή του Ιουλία Ηλία Κυριαζή, τους ευχόμεστε να ζήσουν και να προκόψουν.  
Θάνατοι.— Πέθανε στο Βόλο ο Θωμάς Παλαιοκαρίτης ετών 66, στα Τρίκαλα η Βασιλική Νικ. Θανοπούλου, ετών 74, στην Αμερική η ΑλεΞάνδρα σύζυγος Κων)νου Μηλιώνη, στην Αθήνα η Ευθαλία Νανάκου — Τσιλιώνη (αδελφή του Στέφου Τσιλιώνη) ετών 80, και στο Μεσενικόλα, η Ελένη Γρ. Αντωνίου, θυγ. Μιλτ. Μανώλη ετών 60, τους οικείους τους συλλυπούμαστε εκ βάθους ψυχής.

Π.Π.

**ΣΤΕΙΛΑΤΕ ΤΗΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΑΣ :**

- Στη «Νεβρόπολη» :
- Στο Σύλλογο του χωριού σας :